

عنوان مقاله:

ساخت های همپایه و نقش زیباشناختی آن در کلیله و دمنه

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش زبان و ادبیات فارسی، دوره 3، شماره 5 (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسنده:

محمد رضا عمرانپور - عضو هیئت علمی دانشگاه اراک

خلاصه مقاله:

استفاده از ساخت های همپایه در کلیله و دمنه یکی از تمهیدات زبانی نصرالله منشی در پدید آوردن نثر فنی است . منظور از ساخت های همپایه ، تشکیل گروه های واژگانی یا جمله از طریق ساختار همپایگی با ادات همپایه ساز است . ساخت های همپایه در کلیله و دمنه با توجه به تعداد سازه ها، از ساخت های دوسازه ای تا ساخت های همپایه زنجیره ای را شامل می شود . سازه های سازنده ساخت های همپایه نیز از یک واژه تا یک عبارت چند جمله ای را در بر می گیرد که از لحاظ معنایی دارای روابطی از قبیل ترادف، تضاد، تقابل، تجانس و غیره هستند . ساخت های همپایه در کلیله و دمنه از نظر توزیع نحوی در محور همنشینی زبان در جایگاه همه نقش های نحوی قرار می گیرد. مهم ترین بهره نصرالله منشی از ساخت های همپایه، نقش زیباشناختی آنها در ساختار کلام است که سخن او را به مرز شعر نزدیک کرده است . مقاله حاضر نتیجه پژوهشی است که به منظور بررسی و تحلیل ساخت های همپایه در کلیله و دمنه انجام شده است.

کلمات کلیدی:

ساخت های همپایه، کلیله و دمنه، نقد زیباشناختی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/315584>

